

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
(Polsko) dne 21. srpna 2024 – Helpfind Recovery sp. z o.o. v. Santander Bank Polska S.A.**

(Věc C-566/24, Helpfind Recovery)

(C/2024/7017)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Helpfind Recovery sp. z o.o.

Žalovaná: Santander Bank Polska S.A.

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 10 odst. 2 písm. f) ve spojení s čl. 3 písm. j) a l) a ve spojení s přílohou I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS ⁽¹⁾ výkladu, podle kterého se pojem „čerpaná výše úvěru“, která je základem pro výpočet výpůjční úrokové sazby, vztahuje nejen k částce, která byla skutečně poskytnuta spotřebiteli k jeho volnému využití, ale také k částce, která byla spotřebiteli „poskytnuta“ s tím, že jejím účelem je okamžité pokrytí neúrokových nákladů úvěru způsobem, že banka poskytne spotřebiteli částku, která však má být podle smlouvy okamžitě stržena – formou zápočtu – na úhradu neúrokových nákladů úvěru; banka vyplatí spotřebiteli částku, jež má být v souladu se smlouvou použita na úhradu provize banky, a to přímo na účet banky?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 1) musí být čl. 10 odst. 2 písm. f) ve spojení s čl. 3 písm. j) a l) směrnice 2008/48 a s ohledem na zásadu efektivy unijního práva a účel této směrnice, jakož i s ohledem na čl. 3 odst. 1 a 2 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že brání praxi, kdy jsou do smluv o spotřebitelském úvěru, jejichž obsah není mezi podnikatelem (věřitelem) a spotřebitelem (dlužníkem) sjednán individuálně, vkládána ujednání, která stanoví úročení nejen čerpané výše úvěru, ale také neúrokových nákladů úvěru (tj. provize nebo jiných poplatků), které nejsou součástí skutečně čerpané výše úvěru a které jsou „čerpány“ za podmínek uvedených v otázce uvedené v bodě 1)?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 2) musí být čl. 10 odst. 2 písm. f) a g) směrnice 2008/48 s ohledem na zásadu efektivy unijního práva a účel této směrnice, jakož i s ohledem na článek 5 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že brání praxi, kdy jsou do smluv o spotřebitelském úvěru, jejichž obsah není mezi podnikatelem (věřitelem) a spotřebitelem (dlužníkem) sjednán individuálně, vkládána ujednání, která uvádějí pouze výpůjční úrokovou sazbu a celkovou hodnotu kapitalizovaných úroků vyjádřených výslednou částkou, které je spotřebitel povinen zaplatit v rámci plnění svého závazku z této smlouvy, aniž by byl zároveň spotřebitel výslovně informován o tom, že základem pro výpočet kapitalizovaných úroků (vyjádřených výslednou částkou) je částka odlišná od skutečně výše úvěru čerpané spotřebitelem, a zejména to, že se jedná o součet čerpané výše úvěru a neúrokových nákladů úvěru (tj. provize nebo jiných poplatků, které nejsou součástí skutečně čerpané výše úvěru, ale tvoří celkovou částku, již má spotřebitel zaplatit v rámci plnění svého závazku ze smlouvy o spotřebitelském úvěru)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.

- 4) Musí být čl. 10 odst. 2 písm. r) směrnice 2008/48 s ohledem na zásadu efektivit unijního práva a účel této směrnice, jakož i s ohledem na článek 5 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby věřitelem poskytnuté informace o právu na předčasné splacení a postupu předčasného splacení obsahovaly také výslovnou informaci o možnosti získat zpět část provize vybrané věřitelem?
- 5) Musí být čl. 10 odst. 2 písm. p) směrnice 2008/48 s ohledem na zásadu efektivit unijního práva a účel této směrnice, jakož i s ohledem na článek 5 směrnice 93/13 vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby věřitelem poskytnuté informace o právu na odstoupení od smlouvy obsahovaly vždy výslovnou informaci o právu vyplývajícím z čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/48?
- 6) Musí být článek 23 směrnice 2008/48 a zásady efektivit, rovnocennosti a proporcionalit vykládány v tom smyslu, že brání takovému soudnímu výkladu vnitrostátního práva, podle kterého sankci předpokládanou v článku 23 výše uvedeného právního předpisu může spotřebitel uplatnit v prekluzivní lhůtě jednoho roku, počítané od dne splnění závazku věřitelem, tedy od okamžiku čerpání celkové výše úvěru?
- 7) Musí být článek 23 směrnice 2008/48 s ohledem na zásady efektivit, rovnocennosti a proporcionalit vykládán v tom smyslu, že zjištění, že věřitel porušil některou z povinností uvedených v předchozích otázkách, je nutno považovat za skutečnost, která vede vždy automaticky k uložení sankce stanovené vnitrostátním právem (spočívající v právu spotřebitele učinit prohlášení, na základě kterého zaniká povinnost spotřebitele zaplatit věřiteli úroků z jistiny a jiné náklady), nebo uložení takové sankce závisí na komplexním posouzení situace obou smluvních stran, a zejména právo spotřebitele uplatnit výše uvedené právo nevzniká, pokud porušení informačních povinností věřitele nemělo negativní dopad na práva a povinnosti spotřebitele nebo pro něho nemělo význam z hlediska uzavření a plnění smlouvy o spotřebitelském úvěru, a ochrana práv spotřebitele je zajištěna jinými ustanoveními, včetně ustanovení o ochraně spotřebitelů před zakázanými ustanoveními?
